

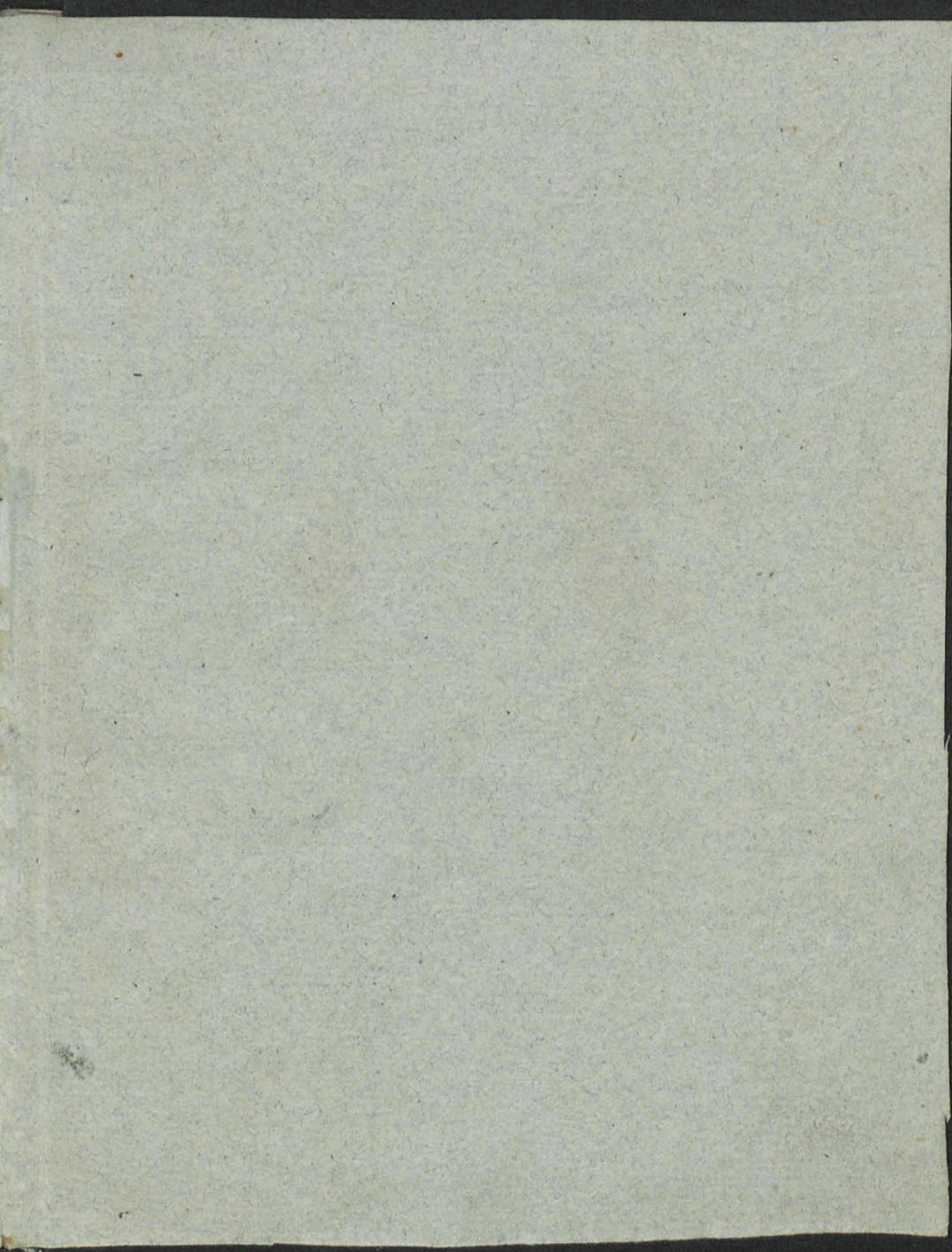
BIBLIOTEKA

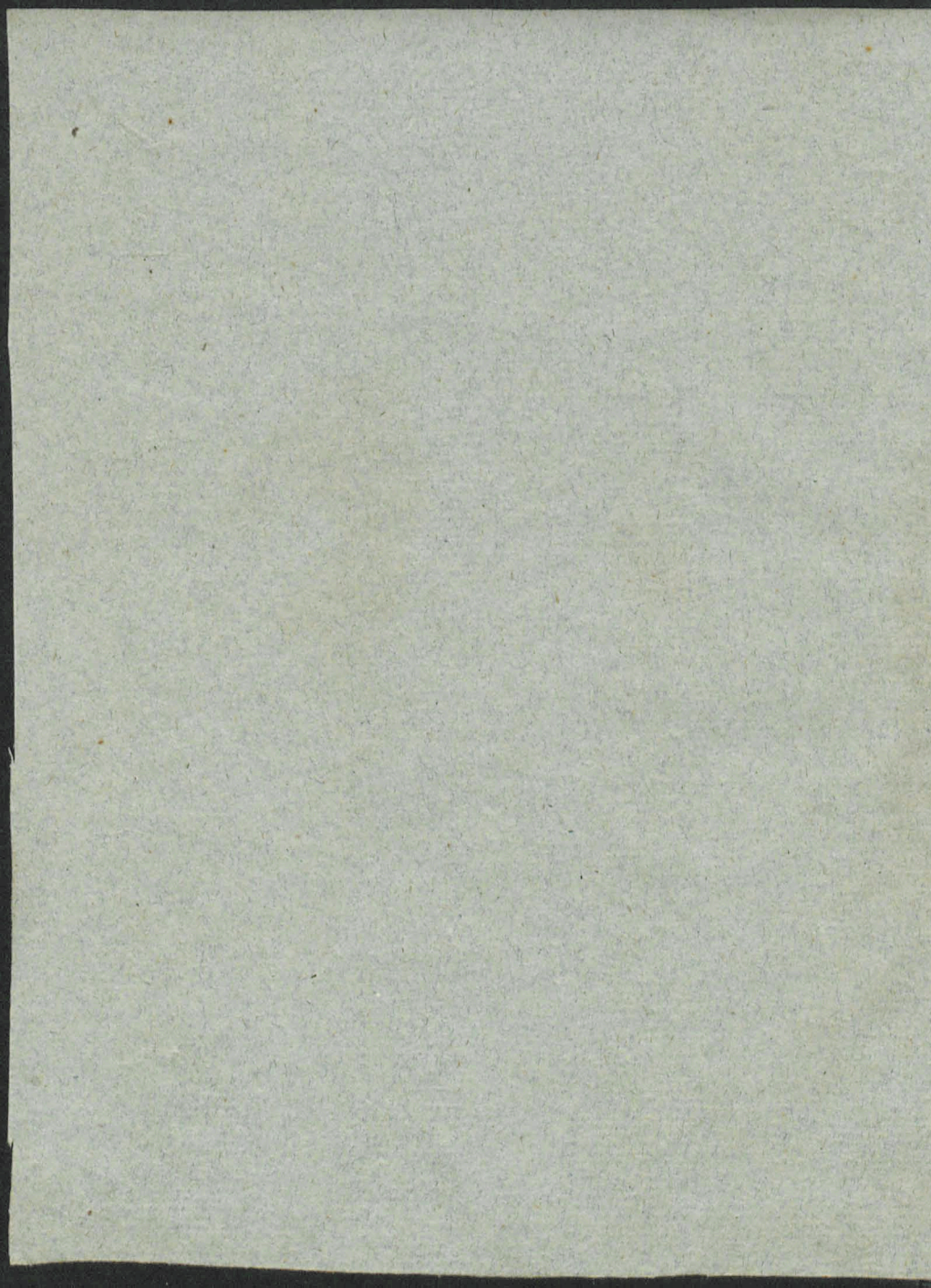
Zakl. Nar. im. Ossolińskich

XVII 2719

2.674

7.
1.
CONCLV-
SIONES

THEOLOGICÆ,
DE VOLVNTA-

TE DEI

Ex

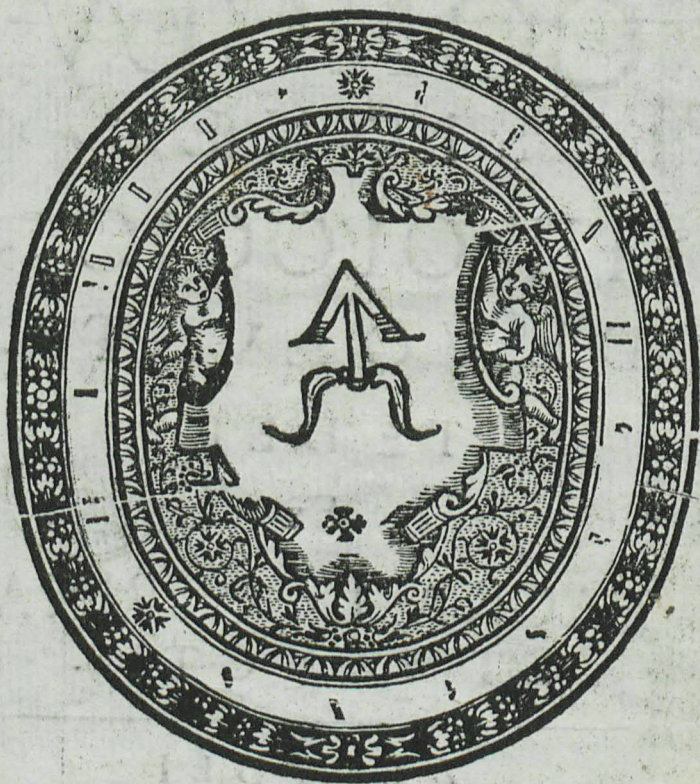
SACRA DOCTRINA
ET SANCTIS.

L E O P O L I

In Officina Typographica Ioannis Szeligæ,
ARCHIEPISCOPALIS Typographi.

Anno Dñi, 1631.

2.674

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
ARCHIVES
1970

XVII - 2719 - III

ADMODVM RE-
VERENDIS PATRIBVS
PROVINCIAE
RVSSIAE, ORDINIS
PRAEDICATORVM.

Fr. RAYMVNDVS MA-
DROWIC, Felicitatem.

ACCLAMATVM ILLVD
est, PATRES OPTIMI,
verba, esse notas rerum, ego au-
tem cuperem, vt ipsa res in thea-
trum prodirent, notis ceu picturis
quibusdam, personas tantum figu-
rantibus, in partem sepositis. Cu-
piuit id olim Magnus Augustinus, & abire voluit pi-
ctam eius effigiem, quem melius ex ipsomet nosse
poterat, dum ait: Ne putemus quasi consecratis so-
nis ita muniri veritatem, tanquam Deus nobis quem
admodum ipsam rem, sic verba quae propter illum

❧ ❧ ❧ ❧ ❧ ❧

sunt dicenda commendet cum potius ita res sermonibus proferatur, ut istos omnino querere non deberemus, si rem sine his nosse possemus, sicut illam nouit Deus, & in eo Angeli eius. At enim, verò, cum vnus mens hominis, alteri non nisi per verba, status rerum personatus, fiat repanda, ad illa concurrimus, ut per illa conueniamus, idque quàm breuiora. Quis enim ea multiplicare contendat, nisi qui speculo vno integram faciem representante contentus non sit, sed quod ei centenam quidem, at diminutæ obiectet staturæ. Bene res fructibus, bene folijs verba comparata, sed hyemem magis quàm autumnum æstimo gaudentem, quæ folijs omnibus cum autumnus in se sepultis, solo inoffense ac expedite pascitur fructu. Hinc nec ego in hoc exercitio meo quod vobis **VIRI DOCTISSIMI**, humiliter offero, nouis meis vsus sum, sed antiquis Sanctorum, cum & Seneca prudens dicat, conditio optima est vltimi, parata verba inuenit, quæ aliter instructa nouam faciem habent, nec illis manus inicit tanquam alienis, sunt enim publica, **VOS VIVITE IN AE. V. V. M.**

QVÆSTIO I.

Gen. 50. Num Dei possumus resistere voluntati?

CONCLUSIO.

Omnia quæcunq; voluit Dominus fecit, in coelo, & in terra, & in mari, & in omnibus abissis. Domine Deus Rex Omnipotens, in ditione tua cuncta sunt posita, & non est qui resistere possit tuae voluntati.

S. Thomas 1. p. q. 19 art. 6. Necessè est voluntatem Dei temper impleri. idem q. 22. art. 2. Ordinem enim causæ particularis aliquid potest exire: non autem ordinem causæ vniuersalis.

S. August. in Ench. ad Laur. exponens illud Psalmi. Omnia quæcunq; voluit Dominus fecit. Quod utiq; non esset verum, si aliqua Deus voluit facere, & non fecit: & quod est indignius, ideò non fecit, quia ne

Psalmo:

134.

Et Hester

13.

2.

fieret quod volebat Omnipotens, voluntas hominis impediuit. Et lib. de corrept. & Gratia cap. 14 Non est dubitandum voluntati Dei qui in cælo & in terra omnia quæcunquè voluit fecit, & qui etiam illa quæ futura sunt fecit, humanas voluntates non posse resistere, quominus faciat ipse quod vult, quandoquidem etiam de ipsis hominum voluntatibus, quod vult, facit. Et infra: sine dubio habens humanorum cordium quo placeret inclinandorum Omnipotentissimam potestatem.

3.

COROL
LARIA.

S. Prosper in Epistola ad Ruffinum. Ad dicendum voluntati Dei humanas obstiterere voluntates, & tam feros, tamq; intractabiles horum hominum mores, vt Euangelium idè non audiant, quia prædicationi impia corda non pateant? Et quis istis corda mutauit, nisi qui finxit singillatim corda eorum? quis huius rigoris duritiem ad obediendi molliuit affectum, nisi qui potens est de lapidibus, Abrahæ filios excitare?

4.

S. Hieronym: illud ad Ephes. 1. Prædesti-

nati se-

nati secundum propositum eius: exponit.
 Prædestinatio & propositum simul posita
 sunt, iuxta quæ operatur omnia Deus secū-
 dum consilium voluntatis suæ, qui vniuer-
 sa quæ facit, consilio facit & voluntate,
 quod scilicet & ratione plena sint, & pote-
 state facientis. Nam homines plerumq; s. 211
 volumus facere consilio, sed nequaquam
 voluntatem sequitur effectus: illi autem
 nullus resistere potest, quin omnia quæ vo-
 luerit faciat.

Boetius lib. 4. de Consol. prosa. 6. f.

Fatum est immobilis dispositio, rebus mo-
 bilibus inhaerens. Et iterum, ab immobi-
 libus providentiæ proficiscens, ætus fu-
 turaquæ hominum indistolubili
 causarum connexione
 astringit.

QVÆSTIO II.

Iob. 9. Quis restitit ei & pacem habuit?

CONCLUSIO.

Isaia. 3. LINGVA eorum & adinventiones eorum contra Dominum, vt irritarent oculos maiestatis eius. Et Act. 7. Dura cernice, & incircumcisi cordibus & auribus, vos semper Spiritui Sancto restitistis.

1. S. Thomas 1. p. q. 19. art. 11. Voluntas Dei est vna, cum ipsa sit Dei essentia, quandoquæ autem pluraliter significatur, vt cum dicitur: magna opera Domini, exquisita in omnes voluntates eius, ergo oportet quod aliquando signum voluntatis pro voluntate accipiatur. Ibidem. Præceptum diuinum quandoquæ methaphoricè voluntas Dei dicitur; secundum illud Matthæi 6. Fiat voluntas tua sicut in cælo & in terra.

2.

S. Aug. in Ench. c. 100. Hæc sunt ma-

gna o

gna opera Domini, exquisita in omnes voluntates eius, & tam sapienter exquisita, vt cum Angelica & humana creatura peccasset, non quod ille sed quod voluit ipsa fecisset, etiam per eandem creaturæ voluntatem, qua factum est quod creator noluit, impleret ipse quod voluit, benè vtens & malis tanquam summè bonus ad eorum damnationem, quos iustè prædestinavit ad pœnam, & eorum salutem quos benignè prædestinavit ad gratiam. Quantum enim ad ipsos pertinet, quod Deus noluit fecerunt, quantum verò ad Omnipotentiâ Dei, nullo modo id efficere valuerunt. Hoc quippe ipso, quod contra voluntatem Dei fecerunt, de ipsis facta est voluntas Dei.

S. Prosper. lib. 1. de vocat. Gent. c. 3.
Iudicium voluntatis deprauatum est non ablatum.

S. Bern. libr. de Gratia & liber. arbitr. Est verò ratio data voluntati, vt instruat illam non destruat, destrueret autem si necessitatem ei imponeret.

Item S. Aug. lib. de prædest. & Gratia

B

C. 15.

3.

COROL-
LARIA.

4.

5.

c. 15. Nabuchodonosor pænitentiam meruit fructuosam. Nõne post innumeras impietates flagellatus pænituit, & regnum quod perdiderat rursus accepit: Pharaõ autem ipsis flagellis est durior effectus & perijt: Hic mihi rationem reddat, qui diuinum consilium nimium alto sapientiõq; consilio diiudicat, cur medicamentum vnus Medici manu confectum, alij ad interitum, alij valuerit ad salutem: nisi quia Christi bonus odor, alijs est odor vitæ in vitam, alijs odor mortis in mortem. Quãtũ ad naturam, ambo homines erant: Quantum ad dignitatem, ambo Reges: Quantum ad causam, ambo captiuum populum Dei possidebant: Quantum ad pænã, ambo flagellis clementer admoniti: Quid ergo fines eorum fecit esse diuersos: nisi quod vnus manum Dei sentiẽs in recordatione propriæ iniquitatis ingemuit: alter libero contra misericordissimam Dei voluntatem pugnavit arbitrio.

QVÆSTIO. III.

Ad Roman 9. Nunquid iniquitas
apud Deum?

CONCLUSIO

DEVS fidelis est & absquẽ vlla iniquitate. Deut: 30
Et Habacuc 1. Mundi sunt oculi tui ne vi-
deas malum, & respicere ad iniquitatem
non poteris.

S. Thomas 1 p. q. 19. art. 9. Deus igitur
nequẽ vult mala fieri nequẽ vult mala
non fieri, sed vult permittere mala fieri,
& hoc est bonum.

S. Gregor: Hom 9. in Ezech: Sed
sciendum, quod mala nostra, solum modo
nostra sunt, bona autem nostra, & omnipo-
tentis Dei sunt & nostra.

S. Chrysoft. hom. 8. in 2. Timot. c. 3.
Scias Deum omnia gubernatione sua mo-
derari, omnibus rebus providere, & a-
lia quidem ipsum per se efficere, alia verò
fier

1.

2.

3.

fieri permittere, nihiquè mali velle fieri. Bona omnia ex voluntate nostra & illius adiutorio proueniunt, nihilquè ipsum late- re: omnia autem mala à nostrâ proficisci voluntate. Et Hom. 23. in act Apost. Nul- lus dicat Deus nobis author malorum est.

4.

Sacrum Conc. Trid. Sess. 6. Si quis di- xerit, mala opera, ita vt bona Deum ope- rari, non permissiuè solum sed etiam pro- priè & perse, adeo, vt sit eius proprium o- pus non minus proditio Iudæ, quam voca- tio Pauli, Anathema sit.

5.

COROL
LARIA

S. Leo Papa Serm: 16. de Pass. Dom. Nunquid iniquitas persequentium Chri- stum, ex Dei est orta consilio? & illud fa- cinus quod omni maius est crimine, manus diuinæ præparationis armavit? non hoc planè de summâ Iusticiâ sentiendum est.

6.

S. Fulgentius lib. 1. ad Monimum c. 13. Potuit sicut voluit prædestinare quosdam ad gloriam, quosdam ad pænam, sed quos prædestinauit ad gloriam, prædestinauit ad iusticiam: quos autem prædestinauit ad pænam, non prædestinauit ad culpam. Pos-

set enim

set enim peccatum aliquod ex prædestina-
 tione Dei esse, si posset aliquis hominum
 iustè peccare. Nullus autem hominum iu-
 stè peccat, quamvis eum DEVS iustè
 peccare permittat. Et c. 21. si enim
 cum à Deo fieret homo, sic erat in præsen-
 ti opere Dei bonus, vt in prædestinatione
 eius esset malus: procul dubio Dei opere
 malus futurus erat, à quo ad peccandum
 prædestinatus fiebat: vbi statim illa conse-
 quetur absurditas, vt dicatur, quia Deus
 (de quo Propheta dicit: Qui fecit, quæ
 futura sunt) in se habuit, quod absit, iniqui-
 tatis originem: si hominem à se factum
 ipse prædestinauerat peccatorem. Præde-
 stinatio enim eius, præparatio est operis ei.

Et sicut competit Deo bono, vt causa
 sit totius operis boni, sic incon-
 gruum est, vt imputetur

causa cuiuslibet

mali.

QVAE.

QVÆSTIO. IV.

Ezech: 8. Nunquid voluntatis meæ
est mors impii?

CONCLUSIO

Iac. I. Nemo cum tentatur, dicat quoniam tentatur à Deo: Deus enim intentator malorum est. Et Eccl: 15. Non dixeris; per Deum abest: quæ enim odit ne feceris. Non dicas, ille me implanauit, non enim necessarij sunt ei homines impij.

1. S. Thomas. 1. p. q. 19. art. 9. Malum culpæ quod priuat ordinem ad Bonum diuinum, Deus nullo modo vult.

2. S. Prosper lib. de vita contemp. c. 19. Et mihi quidem videtur, quod non ederēt de ligno prohibito, nisi concupissent, nec concupissent, nisi tentati: nec tentarētur, nisi deserti: nec desererentur à Deo, nisi ipsi prius desererent Deum: nec desererent

Deum.

nisi superbirent, & similitudinem Dei miserabiliter appetissent.

Decretum Gratiani dist. 26. c. Nāsci ex S. Hieronimo. Esau de Rebecca & Isaac genitus, Hispidus tam mente, quam corpore, quasi bonum triticum in lolium aeneasque degenerat: quia non in seminibus, sed in voluntate nascentis causa vitiorum est atque virtutum.

S. August lib. contra Faustum c. 5. Et nos sub fato stellarum nullius hominis genesis ponimus, vt liberum arbitrium voluntatis quò vel benè vel malè viuatur, propter iustum iudicium Dei, ab omni vinculo necessitatis vindicemus.

S. Chrysof: Hom: 6. in 2. Tim: c. 2. Si quis igitur emundauerit seipsum, erit vas in honorem & sanctificationem, vides, vt non naturæ carnalisq; necessitatis sic, aurum aut fictile vas effici: sed nostræ ipsorum voluntatis, idquè dum hic sumus in hac vita: ibi enim nequè fictile vas aureum fieri potest, neq; hoc item in illud commutari; at verò dum hic sumus magna huius

immuta

3.

4.

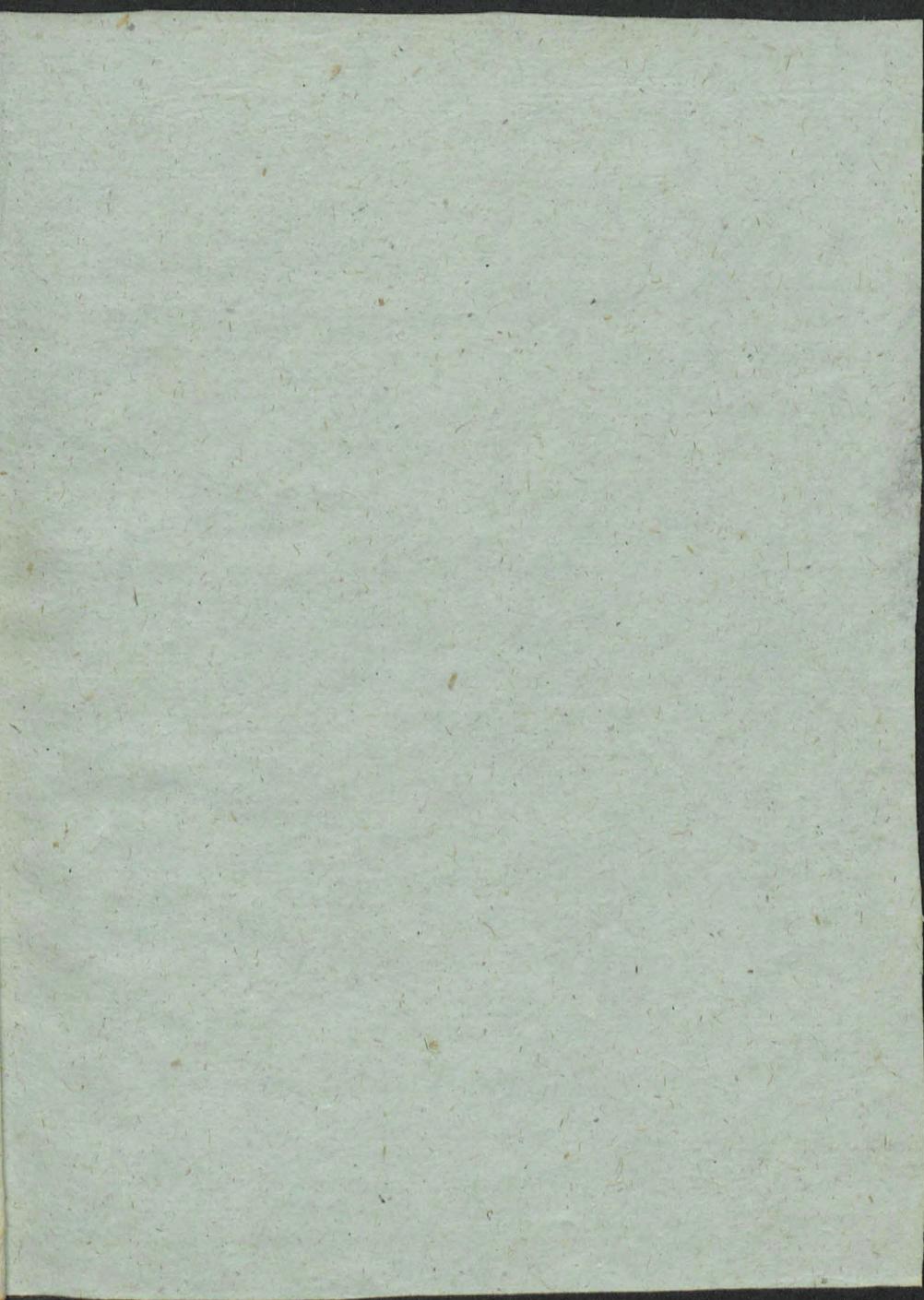
COROLLARIA

5.

immurationis, & emigrationis facultas vo-
lenti datur. Vas erat fictile Paulus, & eua-
sit in aureum: ludas vas fuit aureum, sed
in fictile conuersus. Et ad mentem S. Chry-
sost: Sokotouius in cen, urá orientáli. c. 19.
At dicet quis, melius fuit longè inuitú etiá
pertrahi. Apage verò cum ista tua oratio-
ne: neminem vi adigit, neminem cogit
Deus. Nemo enim ad honores, nemo ad
corónas, nemo ad conuiuia & Panegyres,
ac solennitates quenquam nolentem vi co-
git: nemo inuitum & quasi catenis vincitú
trahit: hoc enim non honorantis est, sed
contumeliá afficientis. In gehennam mittit
ille inuitos, in regnum porro cœleste, volé-
tes atq; currentes inuitat.

Disputabuntur publicè LEOPOLI, in Eccle-
SS. Corporis Christi. Defendente R. P. F. Rays-
mundo Madrowic, S. Theologiæ Lectore
Anno Dñi. 1631. die 21. Iannarij
horis pomeridianis.

8988
6

3150

8988
6

